आपम् २, } आपम् २, } ईप्सम् २ ; }
आप्त्वा २, } आपयित्वा २, } ईप्सित्वा २ ; }

(60) "आप्लृ लम्भने" (X-चुरादिः-1840-सक. सेट्. उभ.)

आधृषीयः । लम्भनम्=प्राप्तिः—इति क्षीरस्वामी ।

'आपयत्यापतीत्यापेर्यौ वा णौ लम्भने पदे । व्याप्त्यर्थस्यास्य तु स्वादेराप्नोतीति पदं भवेत् ॥' (137) इति देवः ।

आधृषीयत्वात् णिचो वैकल्पिकत्वम् । णिच्पक्षे रूपाणि पूर्वं लिखितस्याप्नोतेरिव (59) ज्ञेयानि । णिजभावपक्षे 'शेषात् कर्तरि परस्मैपदम्' (1-3-78) इति परस्मैपदित्वमेव । तत्र शतरि [A]'आपन्-न्ती' इत्येव रूपम् ; शप औत्सर्गिकत्वात् । ईप्सकः-इत्यादि च रूपम् । ण्यन्तात् सनि तु—

आपिपयिषकः-षिका, आपिपयिष्यम् ;
आपिपयिषिता-त्री, आपिपयिष्यमाणः ;
आपिपयिषन्-न्ती, आपिपयिषितुम् ;
आपिपयिषिष्यन्-न्ती-ती, आपिपयिषः ;
आपिपयिषमाणः, आपिपयिषा ;
आपिपयिषिष्यमाणः, आपिपयिषणम् ;
आपिपयिषितः-तं-तवान्, आपिपयिषित्वा ;
आपिपयिषुः, समापिपयिष्य ;
आपिपयिषितव्यम् ; आपिपयिषम् २ ; } इति रूपाणि
आपिपयिषणीयम् ; आपिपयिषित्वा २ ; } ज्ञेयानि ।

(61) "आस उपवेशने" (II-अदादिः-1021—अक. से. आ.)

आसकः-सिका, आसकः-सिका, आसिसिषकः-षिका, दुरासिका[1] ;
आसिता-त्री, आसयिता-त्री, आसिसिषिता-त्री ;

---

1. 'संज्ञायाम्' (3-3-109) इति ण्वुल् । 'दुरीश्वरद्वारबहिर्वितर्दिकादुरासिकायै रचितोऽयमञ्जलिः ।' इति वैराग्यपञ्चके (3) ।

A. "आपन् खेदमरिं तनञ्जनहितं चिक्रीड गोपैर्हरिः तूर्योत्थो वितनन् ध्वनिर्दिवमगात् दूतो यथा वादितः" धा. का. 3-51.